

Hiroshi Amano sa narodil 11. september 1960. Patrí k najvýznamnejším japonským fyzikom a vynálezcom v oblasti polovodičových technológií. V roku 2014 získal Nobelovu cenu za fyziku spolu s Isamu Akasakim a Shuji Nakamurom za „vynález efektívnych diód emitujúcich modré svetlo, čo umožnilo vytvoriť jasné a energeticky úsporné zdroje bieleho svetla.“

Hiroshi Amano sa narodil v Hamamatsu v Japonsku. Bc, MSc. a PhD. získal postupne v rokoch 1983, 1985 and 1989 na Nagoyskej Univerzite.

Počas dochádzky na základnú školu bol brankárom futbalového mužstva a obrancom v softbale. Veľmi ho zaujímalo amatérske rádio a vôbec rádiatechnika. Učiť sa ho veľmi nebavilo, no vynikal v matematike. Vzťah k štúdiu sa u neho zmenil na strednej škole, kde tvrdo pracoval a stal sa vynikajúcim študentom.

Od roku 1988 do 1992 bol výskumníkom na Nagoyskej univerzite. V roku 1992 sa presunul na Meijo univerzitu, kde bol odborným asistentom. V rokoch 1998-2002 pôsobil na tejto univerzite vo funkcii docenta a v roku 2002 sa stal jej riadnym profesorom. V roku 2010 sa presunul na Nagoyskú univerzitu, kde je profesorom až doteraz.

Hiroshi Amano sa stal členom výskumnej skupiny profesora Isamu Akasakiho už v roku 1982, ešte ako študent. Od vtedy sa venoval výskumu rastu, charakterizácii a aplikácii v konkrétnych súčiastkach nitridových polovodičov z grupy III. Tieto polovodiče sú známe ako materiály využívané v diódach emitujúcich modré svetlo. Už

v roku 1985 vyvinul pomocou metódy nízkoteplotnej depozície bufferové vrstvy pre rast nitridových polovodičových (grupy III) filmov na zařírovom substráte, čo nakoniec viedlo k realizácii diód emitujúcich svetlo a taktiež laserových diód. V roku 1989 úspešne vypestoval GaN typu p a takisto vyrobil p-n prechodník na báze GaN a tým vlastne aj diódu emitujúcu UV/modré svetlo ako prvý na svete.

Profesor Amano je povestný svojou zaujatosťou výskumom. Jeho laboratórium svieti vždy dlho do noci a to aj cez víkendy, sviatky, ba aj na Nový rok, za čo si vyslúžilo prezývku „hrad bez noci“. Amanova manželka je lektorkou japončiny na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského.

Výsledky profesora Amana boli ocenené mnohými prestížnymi cenami. Okrem Nobelovej ceny za fyziku v roku 2014 aj 1996 – IEEE/LEOS Engineering Achievement Award, 1998 – British Rank Prize, 2015 – Special Achievement Award, Institute of Electronics, Information and Communication Engineers, 2011 – Fellow, Institute of Physics, 2014 – Order of Culture, the Japanese Emperor, 2016 – Member of National Academy of Engineering.